

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 700

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 15 iulie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 205 din 25 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală	2-4	1.245. — Ordin al ministrului sănătății pentru aprobarea Reglementărilor specifice privind stabilirea, revizuirea și utilizarea nivelurilor de referință în diagnostic pentru expunerile medicale la radiații ionizante	10-12
Decizia nr. 245 din 20 aprilie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 476 alin. (1) din Codul de procedură penală	4-6	3.718/C. — Ordin al ministrului justiției pentru aprobarea Procedurii efectuării transferului, a documentelor necesare, a modului de desfășurare a evaluării și de încadrare a cadrelor militare și polițiștilor din cadrul altor instituții publice de apărare, ordine publică și securitate națională ale statului în sistemul administrației penitenciare.....	13-15
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
734. — Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Centrul de Formare Inițială și Continuă	7	14.278. — Lista partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți pentru care a fost depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 47 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu ocazia alegerilor locale parțiale din data de 27 iunie 2021	16
738. — Hotărâre privind modificarea anexei nr. 31 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	8		
739. — Hotărâre privind acordarea cetățeniei române domnului Zagidullin Albert	9		
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
382. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Daniela Voloșciuc a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Botoșani	9		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 205**

din 25 martie 2021

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 alin. (16)
din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Emilian Șoșu în Dosarul nr. 18.119/180/2018/a1 al Tribunalului Bacău — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 85D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 106D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cătălin Florin Pașcalău în Dosarul nr. 2.816/177/2019 al Judecătoriai Aleșd. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

4. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.636D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Titi Lixandru, Marius Stoica, Eduard Octavian Faca și Marius Florian Gheorghe în Dosarul nr. 21.152/301/2020 al Judecătoriai Sectorului 3 București — Secția penală. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 106D/2020 și nr. 1.636D/2020 la Dosarul nr. 85D/2019, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că instanța de contencios constituțional s-a pronunțat asupra dispozițiilor criticate dintr-o perspectivă identică, reținând că nu sunt aplicabile *mutatis mutandis* considerentele Deciziei nr. 336 din 30 aprilie 2015, deoarece, în această procedură, obligațiile ce incumbă organelor judiciare sunt acelea de sesizare a instanței și de stabilire a unui termen pentru soluționarea propunerii de arestare preventivă înainte de expirarea măsurii reținerii, însă, în funcție de particularitățile cauzei, pronunțarea asupra unei astfel de propuneri poate avea loc și ulterior. Solicită menținerea jurisprudenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 21 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 18.119/180/2018/a1, **Tribunalul Bacău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Emilian Șoșu cu ocazia soluționării contestațiilor formulate împotriva încheierii pronunțate de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Judecătoriai Bacău prin care s-a dispus arestarea preventivă a autorului excepției.

8. Prin Încheierea nr. 5 din 7 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.816/177/2019, **Judecătoria Aleșd a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Cătălin Florin Pașcalău cu ocazia soluționării propunerii de arestare preventivă a autorului excepției.

9. Prin Încheierea din 24 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 21.152/301/2020, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Titi Lixandru, Marius Stoica, Eduard Octavian Faca și Marius Florian Gheorghe cu ocazia soluționării propunerii de arestare preventivă a autorilor excepției.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** apreciindu-se aplicabile *mutatis mutandis* considerentele Deciziei nr. 336 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 19 mai 2015, se solicită instanței de contencios constituțional pronunțarea unei decizii prin care să se stabilească faptul că termenul de 6 ore reglementat de dispozițiile art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală este unul imperativ.

11. Se invocă Decizia nr. 16 din 17 septembrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 2 noiembrie 2018, prin care s-a statuat că în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 207 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, termenul „cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia” este un termen peremptoriu, iar încălcarea sa atrage decăderea procurorului din dreptul de a formula cereri privind măsurile preventive și nulitatea actului făcut în acest sens peste termen, precum și imposibilitatea judecătorului de cameră preliminară de a verifica din oficiu legalitatea și temeinicia măsurii preventive înainte de expirarea duratei acesteia. În acest context, autorii excepției apreciază că și termenul „cu cel puțin 6 ore înainte”, reglementat de art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală, este un termen imperativ, fiind obligatorie respectarea sa. Consideră că nu se poate face vreo deosebire între prelungirea măsurii arestării preventive și luarea măsurii arestării preventive. Libertatea persoanei este un drept consfințit de art. 23 din Constituție, iar prin cererea procurorului de arestare preventivă nu se respectă dreptul la apărare și timpul necesar studierii cauzei de către judecător.

12. În concluzie, se susține că termenul de 6 ore prevăzut de dispozițiile criticate este constituțional în măsura în care nerespectarea sa atrage incidența dispozițiilor art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală.

13. **Tribunalul Bacău — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Consideră că termenul de 6 ore prevăzut de art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală este un termen de recomandare și de regresivitate, instituit de legiuitor tocmai pentru a permite, pe de-o parte, pregătirea unei apărări concrete și efective a inculpatului, iar, pe de altă parte, pentru ca judecătorul să beneficieze de suficient timp pentru studierea dosarului și pentru luarea măsurilor administrative prealabile ședinței de judecată. Susține că acest termen nu este un termen imperativ, peremptoriu, de natură a atrage nulitatea actului procedural efectuat cu încălcarea sa. Nerespectarea termenului de 6 ore nu conduce la încetarea de drept a măsurii reținerii ori la constatarea nelegalității propunerii de luare a măsurii arestării preventive și nici nu constituie un impediment pentru ca judecătorul de drepturi și libertăți să procedeze la dezbaterea propunerii formulate de reprezentantul Ministerului Public. Arată că Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015 se raportează exclusiv la instituția prelungirii arestării preventive ori a arestului la domiciliu, neputând fi aplicată prin analogie în ceea ce privește natura termenului și la termenul de 6 ore. În final, precizează că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor criticate, respingând excepțiile de neconstituționalitate ca neîntemeiate.

14. **Judecătoria Aleșd**, reluând considerentele reținute de Curtea Constituțională în Decizia nr. 83 din 23 februarie 2016, Decizia nr. 316 din 17 mai 2016, Decizia nr. 54 din 2 februarie 2017 și Decizia nr. 696 din 8 noiembrie 2018, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

15. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția penală** nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut: „*Procurorul sesizează judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța competentă, în vederea luării măsurii arestării preventive față de inculpatul reținut, cu cel puțin 6 ore înainte de expirarea duratei reținerii acestuia.*”

20. Autorii excepției apreciază că dispoziția criticată contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3), potrivit căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, și art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la critici identice, excepția de neconstituționalitate fiind respinsă, ca neîntemeiată. În acest sens sunt Decizia nr. 83 din 23 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 6 mai 2016; Decizia nr. 316 din 17 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 9 august 2016; Decizia nr. 54 din 2 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 12 mai 2017; Decizia nr. 696 din 8 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 26 martie 2019; Decizia nr. 473 din 25 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1025 din 3 noiembrie 2020.

22. Cu acele prilejuri, Curtea a constatat că măsura reținerii este reglementată în cuprinsul art. 209 și art. 210 din Codul de procedură penală, fiind o măsură privativă de libertate ce se caracterizează, printre altele, prin faptul că poate fi dispusă exclusiv în cursul urmăririi penale. Din această perspectivă, Curtea a constatat că în analiza criticilor de neconstituționalitate formulate trebuie pornit de la coroborarea dispozițiilor art. 209 și art. 210 din Codul de procedură penală cu cele ale art. 203, art. 204 și ale art. 223—227 din același act normativ. Astfel, potrivit art. 209 alin. (1) și alin. (3) din Codul de procedură penală, organul de cercetare penală sau procurorul poate dispune reținerea, pentru cel mult 24 de ore, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 202 din același cod. Totodată, conform art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală, procurorul sesizează judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța competentă, în vederea luării măsurii arestării preventive față de inculpatul reținut, cu cel puțin 6 ore înainte de expirarea duratei reținerii acestuia.

23. Așa fiind, Curtea a constatat că procurorul, dacă apreciază că sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, întocmește o propunere motivată de luare a măsurii arestării preventive față de inculpat, cu indicarea temeiului de drept, propunere care, împreună cu dosarul cauzei, se prezintă judecătorului de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în gradul acesteia, în a cărei circumscripție se află locul de reținere, locul unde s-a constatat săvârșirea infracțiunii ori sediul parchetului din care face parte procurorul care a întocmit propunerea. Potrivit art. 225 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală, judecătorul de drepturi și libertăți sesizat stabilește termenul de soluționare a propunerii de arestare preventivă, fixând data și ora la care soluționarea va avea loc, în cazul inculpatului aflat în stare de reținere, termenul de soluționare a propunerii de arestare preventivă trebuind fixat înainte de expirarea duratei reținerii. Judecătorul de drepturi și libertăți, dacă apreciază că sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, admite propunerea procurorului și dispune arestarea preventivă a inculpatului, prin încheiere motivată, iar dacă apreciază că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru arestarea preventivă a inculpatului, respinge, prin încheiere motivată, propunerea procurorului, dispunând punerea în libertate a inculpatului reținut [a se vedea art. 226 alin. (1) și art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală]. Împotriva acestor încheieri inculpatul și procurorul pot formula contestație, în termen de 48 de ore de la pronunțare sau, după caz, de la comunicare, potrivit art. 204 alin. (1) din Codul de procedură penală.

24. În ceea ce privește soluționarea contestației, Curtea a constatat că prevederile art. 204 alin. (5) din Codul de procedură penală decid astfel: contestația formulată de procuror împotriva încheierii prin care s-a dispus respingerea propunerii de prelungire a arestării preventive, revocarea unei măsuri preventive sau înlocuirea unei măsuri preventive cu o altă măsură preventivă se soluționează înainte de expirarea duratei măsurii preventive dispuse anterior. Astfel, din conținutul acestui articol reiese că, spre deosebire de situația respingerii propunerii

de prelungire a arestării preventive, în situația respingerii propunerii luării măsurii arestării preventive, soluționarea contestației formulate de procuror nu este ținută să se realizeze înainte de expirarea duratei măsurii preventive dispuse anterior, adică înainte de expirarea măsurii reținerii.

25. Având în vedere argumentele invocate, Curtea a reținut că, din punct de vedere temporal, în cazul soluționării propunerii luării măsurii arestării preventive față de inculpatul reținut, obligațiile ce incumbă procurorului și instanței judecătorești, din perspectiva criticilor de neconstituționalitate, sunt cele referitoare la sesizarea instanței judecătorești și la fixarea termenului de soluționare a propunerii înainte de expirarea duratei reținerii. Astfel, pronunțarea efectivă asupra propunerii luării măsurii arestării preventive față de inculpatul reținut, prin admiterea sau respingerea acesteia, precum și soluționarea contestației formulate de procuror împotriva respingerii acestei

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Emilian Șoșu în Dosarul nr. 18.119/180/2018/a1 al Tribunalului Bacău — Secția penală, de Cătălin Florin Pașcalău în Dosarul nr. 2.816/177/2019 a1 Judecătoriei Aleșd și de Titi Lixandru, Marius Stoica, Eduard Octavian Faca și Marius Florian Gheorghe în Dosarul nr. 21.152/301/2020 a1 Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția penală și constată că dispozițiile art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bacău — Secția penală, Judecătoriei Aleșd și Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 245

din 20 aprilie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 476 alin. (1) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana-Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 476 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Daniel Sorin Jurcă (fost Caciuc) în Dosarul nr. 04.652/221/2008* al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală

propuneri pot interveni, în funcție de circumstanțele cauzei, și după încetarea duratei reținerii.

26. Prin urmare, avocatul inculpatului poate solicita el însuși un termen pentru studierea dosarului și formularea apărării, în cazul în care consideră că timpul scurs între momentul la care a luat cunoștință de data și ora la care soluționarea propunerii va avea loc și soluționarea acesteia nu este suficient pentru realizarea unei apărări eficiente și adecvate. Totodată, instanța de judecată, dacă apreciază că este necesar, poate amâna pronunțarea în scopul studierii dosarului cauzei, pentru a putea delibera și dispune în cunoștință de cauză cu privire la propunerea luării măsurii privative de libertate, astfel încât să fie înlăturat arbitrarul din soluția sa.

27. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine modificarea acestei jurisprudențe, atât soluția, cât și considerentele deciziilor anterior analizate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 239D/2018.

2. La apelul nominal se prezintă avocatul Teodor Popescu, în calitate de curator, pentru a asigura reprezentarea intereselor părții Ilic Ljubisa, cu privire la care procedura de citare a fost îndeplinită prin afișarea citației la ușa Curții Constituționale și pe pagina de internet a acesteia. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul curatorului, care invocă jurisprudența Curții Constituționale cu privire la dispozițiile art. 476 alin. (1) din Codul de procedură penală, lăsând la aprecierea instanței de contencios constituțional soluționarea excepției.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 485 din 12 iulie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 12 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 04.652/221/2008*, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 476 alin. (1) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Daniel Sorin Jurcă (fost Caciuc) cu ocazia soluționării apelurilor formulate într-o cauză penală în care a fost respinsă o cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 476 alin. (1) din Codul de procedură penală încalcă prevederile din Legea fundamentală privind dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, atribuția Curții Constituționale de a hotărî asupra excepțiilor de neconstituționalitate și caracterul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale, precum și dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală consacrat de Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât inculpatul este împiedicat să exercite o cale de atac împotriva încheierii prin care instanța de apel respinge o cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

7. **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că legiuitorul este unica autoritate competentă să reglementeze procedura de judecată, inclusiv căile de atac și condițiile exercitării acestora.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 476 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale. Arată, astfel, că accesul liber la justiție nu înseamnă că acesta trebuie asigurat la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994).

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 476 alin. (1) din Codul de procedură penală, modificate prin prevederile art. 102 pct. 285 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 515 din 14 august 2013. Textul de lege criticat are următorul cuprins: „*Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către completul de judecată după dezbateri contradictorii, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 475, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac. Dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 475, punctul de vedere al completului de judecată și al părților.*”

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 146 lit. d) referitor la atribuția Curții Constituționale de a hotărî asupra excepțiilor de neconstituționalitate și ale art. 147 alin. (4) privind caracterul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale, precum și a prevederilor art. 2 referitor la dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 476 alin. (1) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederile art. 21 și ale art. 24 din Constituție — invocate și în prezenta cauză — și față de critici similare.

15. Astfel, prin Decizia nr. 485 din 12 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 960 din 13 noiembrie 2018, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate. În acest sens, prin decizia mai sus citată, paragrafele 24 și 25, Curtea a reținut că noul Cod de procedură penală instituie competența Înaltei Curți de Casație și Justiție de a pronunța, la sesizarea instanțelor de judecată care soluționează cauzele în ultimă instanță, hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în scopul realizării obiectivului de unificare a practicii judiciare. Spre deosebire de recursul în interesul legii, care urmărește același scop, hotărârile preliminare nu intervin după soluționarea definitivă a cauzelor, ci înainte de soluționarea acestora. Astfel, procedura de sesizare a Înaltei Curți în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile reprezintă un mecanism menit să preîntâmpine apariția unei practici neunitare în aplicarea legii de către instanțele judecătorești, mecanism asemănător cu cel instituit prin prevederile art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene referitor la cererea adresată Curții de Justiție a Uniunii Europene de către instanțele naționale cu privire la modul de interpretare a dreptului Uniunii.

16. Prin decizia mai sus menționată, paragrafele 26—28, Curtea Constituțională a constatat că obiectul sesizării instanței supreme cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile îl constituie chestiunile de drept de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzelor, iar titular al cererii de sesizare pentru pronunțarea unei astfel de hotărâri prealabile poate fi numai un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță. Ca atare, părțile procesului penal și persoana vătămată pot solicita instanței de judecată să sesizeze Înalta Curte în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, însă instanța are dreptul suveran de a aprecia asupra sesizării, nefiind obligată să motiveze respingerea cererii. Rațiunea soluției de nerecunoaștere a calității procesuale active a părților și a persoanei vătămate, în această procedură, este aceea că Înalta Curte de Casație și Justiție — chemată să pronunțe o hotărâre prealabilă pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală — nu este la dispoziția părților și a persoanei vătămate, care ar veni să o consulte, ci răspunde, în mod necesar, instanței de judecată,

Întrucât aceasta are nevoie de rezolvarea de principiu a respectivei chestiuni din partea instanței supreme. Pentru acest motiv, instanța în fața căreia se solicită de către părți/persoana vătămată formularea unei astfel de sesizări poate arăta că respectiva chestiune de drept nu este una susceptibilă de interpretări diferite, fără să fie obligată să dezvolte motivarea, având în vedere că va motiva acest aspect în hotărârea pe care o va pronunța. În cazul în care completul de judecată apreciază însă ca fiind necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, aceasta se face, în temeiul dispozițiilor art. 476 alin. (1) din Codul de procedură penală, după dezbateri contradictorii, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac și care cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 475, punctul de vedere al completului de judecată și al părților.

17. Prin Decizia nr. 485 din 12 iulie 2018, citată anterior, paragrafele 29 și 30, Curtea Constituțională a reținut că, în cazul acestei proceduri speciale de asigurare a unei practici judiciare unitare, este aplicabilă teoria actului clar sau a actului clarificat, teorie dezvoltată în dreptul francez, care a fost adoptată și în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene cu privire la sesizarea pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile. Potrivit acestei teorii, instanța poate să nu formuleze o sesizare pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în cazul în care soluția chestiunii de drept poate fi desprinsă din jurisprudența anterioară sau atunci când aceasta este clară. Teoria actului clar (clarificat) poate sta atât la baza deciziei instanței de a nu sesiza instanța supremă pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, cât și la baza deciziei celorlalte instanțe de a nu suspenda judecarea cauzei, dacă s-a formulat deja o sesizare pentru pronunțarea unei astfel de hotărâri, suspendare permisă de prevederile art. 476 alin. (4) din Codul de procedură penală.

18. Având în vedere cele mai sus arătate, prin decizia anterior citată, paragrafele 31 și 32, Curtea Constituțională nu a reținut critica autorului excepției, potrivit căreia dispozițiile art. 476 alin. (1) din Codul de procedură penală ar încălca, printre altele, atât dreptul la un proces echitabil, cât și dreptul la apărare, pe motiv că încheierea prin care este respinsă cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este definitivă. Astfel, Curtea Constituțională a statuat că lipsa unei căi de atac împotriva

încheierii prin care este respinsă o astfel de cerere de sesizare a Înaltei Curți nu este de natură a afecta constituționalitatea dispozițiilor art. 476 alin. (1) din Codul de procedură penală, deoarece stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. În acest sens, atât prevederile art. 129, cât și cele ale art. 126 alin. (2) din Constituție fac referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată urmând a fi prevăzute „numai prin lege”.

19. Astfel, prin Decizia nr. 485 din 12 iulie 2018, mai sus menționată, paragraful 33, Curtea Constituțională a reținut că dispozițiile art. 476 alin. (1) din Codul de procedură penală nu aduc atingere dreptului la un proces echitabil, consacrat de prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Textul de lege criticat nu contravine, totodată, nici prevederilor constituționale ale art. 24 privind dreptul la apărare, deoarece asigură garanțiile procesuale specifice exercitării acestui drept, care semnifică posibilitatea părților procesului penal și a persoanei vătămate de a-și formula apărărilor pe care le consideră necesare, personal sau prin intermediul unui avocat, ales sau numit din oficiu. Nicio prevedere din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză și, cu atât mai puțin, cu privire la un incident procedural prin care se soluționează o chestiune de drept ivită într-un proces penal, chiar dacă de aceasta depinde dezlegarea pe fond a cauzei. În acest sens, prevederile art. 129 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii.

20. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin decizia anterior citată, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

21. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Daniel Sorin Jurcă (fost Caciuc) în Dosarul nr. 04.652/221/2008* al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală și constată că dispozițiile art. 476 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 aprilie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana-Cristina Puică

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Centrul de Formare Inițială și Continuă

Având în vedere dispozițiile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a imobilului înregistrat cu nr. M.F. 101234, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Centrul de Formare Inițială și Continuă, ca urmare a reevaluării, potrivit datelor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 8 iulie 2021.
Nr. 734.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Centrul de Formare Inițială și Continuă, pentru care se actualizează valoarea de inventar, ca urmare a reevaluării

Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa imobilului	Persoana juridică ce administrează imobilul	Valoarea de inventar actualizată (lei)
101234	8.19.01	42-32	Localitatea Orăștie, județul Hunedoara	Ministerul Afacerilor Interne — Centrul de Formare Inițială și Continuă Cod unic de identificare (CUI) 25949915 CF nr. 62463	10.115

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind modificarea anexei nr. 31 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006
pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului**

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modificarea datelor de identificare și actualizarea valorii de inventar, după caz, ale bunurilor imobile ce alcătuiesc domeniul public al statului și se află în administrarea Casei de Asigurări de Sănătate Olt și, respectiv, a Casei de Asigurări de Sănătate Prahova, din subordinea Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Casa Națională de Asigurări de Sănătate și Ministerul Finanțelor vor opera în mod corespunzător datele din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Ilie-Dan Barna
Ministrul sănătății,
Ioana Mihăilă
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 8 iulie 2021.
Nr. 738.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunurilor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea unor case de asigurări de sănătate din subordinea Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, cod fiscal 11697800, ale căror valoare de inventar și descriere tehnică se modifică

Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea bunului care face obiectul actului normativ	Datele de identificare ale imobilelor		Valoarea de inventar (lei)
			Descrierea tehnică	Adresa	
Administrator: Casa de Asigurări de Sănătate Olt — 11340121					
62542	8.29.08	Imobil clădire sediu CAS Olt	RÎ = S + P + 1E SC = 531 mp SD = 1.771 mp SU = 666,27 mp „Cote părți comune” = 4557/10000 CF nr. 55859-C1-U6 Slatina	Aleea Muncii nr. 1—3; județul: Olt; localitatea: Slatina	1.600.000
160796	8.29.08	Teren aferent sediu CAS Olt	S = 2.121 mp CF nr. 55859 Slatina	Aleea Muncii nr. 1—3; județul: Olt; localitatea: Slatina	970.000
Administrator: Casa de Asigurări de Sănătate Prahova — 11319359					
62500	8.29.08	Imobil clădire sediu CAS Prahova	RÎ = S + P + 1E + 2E + 3E SC = 1.088,20 mp SD = 4.611 mp CF nr. 132946 Ploiești	Strada Praga nr. 1; județul: Prahova; localitatea: Ploiești	11.159.589
62501	8.29.08	Teren aferent sediu CAS Prahova	S = 3.656 mp CF nr. 132946 Ploiești	Strada Praga nr. 1; județul: Prahova; localitatea: Ploiești	675.065

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind acordarea cetățeniei române
domnului Zagidullin Albert

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 13¹ alin. (1) coroborat cu art. 8² din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se acordă cetățenia română domnului Zagidullin Albert, cetățean rus, fiul lui Marat și Olga, născut la data de 14 septembrie 1989 în localitatea Tyumen, Federația Rusă, având domiciliul actual în Federația Rusă, localitatea Tyumen, Fedorova 4—143, cu stabilirea domiciliului în România.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Kelemen Hunor

Ministrul tineretului și sportului,

Carol-Eduard Novák

București, 8 iulie 2021.

Nr. 739.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE**privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Daniela Voloșciuc**
a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Instituției Prefectului — Județul Botoșani

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 21.085 din 7 iulie 2021, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/4.757 din 7 iulie 2021, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Botoșani prin Adresa nr. 8.223 din 24 iunie 2021, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 27.842/2021,

în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c¹), art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Daniela Voloșciuc, consilier juridic, clasa I, grad profesional superior în cadrul Compartimentului verificarea legalității, a aplicării actelor normative și contencios administrativ,

relația cu autoritățile locale și organizarea proceselor electorale, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Botoșani pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Tiberiu Horațiu Gorun

București, 14 iulie 2021.

Nr. 382.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII

ORDIN

pentru aprobarea Reglementărilor specifice privind stabilirea, revizuirea și utilizarea nivelurilor de referință în diagnostic pentru expunerile medicale la radiații ionizante

Văzând Referatul de aprobare nr. IM 5.317/2021, întocmit de Direcția generală asistență medicală, medicina de urgență și programe de sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile art. 10 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății republicată, cu modificările și completările ulterioare, și prevederile art. 5 alin. (4) din Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare prevederile:

— art. 39 lit. a) din Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului sănătății, al ministrului educației naționale și al președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 752/3.978/136/2018 pentru aprobarea Normelor privind cerințele de bază de securitate radiologică;

— Ordinului președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 173/2003 pentru aprobarea Normelor de securitate radiologică în practicile de radiologie de diagnostic și radiologie intervențională, cu modificările ulterioare;

— Ordinului președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 358/2004 pentru aprobarea Normelor de securitate radiologică pentru practica de medicină nucleară;

— Ordinului ministrului sănătății nr. 1.255/2016 pentru aprobarea Normelor privind înregistrarea, centralizarea și raportarea informațiilor privind expunerea medicală a populației la radiații ionizante,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Reglementările specifice privind stabilirea, revizuirea și utilizarea nivelurilor de referință în diagnostic pentru expunerile medicale la radiații ionizante, prevăzute în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se stabilesc nivelurile de referință în diagnostic pentru pacienții adulți, prevăzute în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Nivelurile de referință în diagnostic sunt revizuite periodic, la 3 ani, de către Institutul Național de Sănătate Publică, rezultatele obținute fiind publicate pe site-ul www.insp.gov.ro.

Art. 4. — Toate unitățile care furnizează servicii medicale de radiologie de diagnostic, radiologie intervențională și medicină nucleară de diagnostic, din sistemul public și privat, indiferent de forma de organizare, răspund prin titularul de autorizație de utilizarea în practica medicală a nivelurilor de referință în diagnostic și de respectarea aplicării prezentului ordin la nivelul unității, ca parte integrantă a sistemului de raportare a dozelor primite de pacienți.

Art. 5. — Laboratoarele de igiena radiațiilor din cadrul direcțiilor de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București verifică respectarea prevederilor prezentului ordin și trimit semestrial un raport către serviciile de control în sănătate publică ale direcțiilor de sănătate publică din teritoriul arondat pe care le deservesc, cu privire la nerespectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 6. — Nerespectarea prevederilor prezentului ordin se sancționează de către personalul împuternicit din cadrul

serviciilor de control în sănătate publică ale direcțiilor de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, conform reglementărilor specifice.

Art. 7. — Furnizorii de servicii medicale de radiologie de diagnostic, radiologie intervențională și medicină nucleară din sistemul public și privat, indiferent de forma de organizare, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și Institutul Național de Sănătate Publică duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă anexa nr. 2 la Normele privind radioprotecția persoanelor în cazul expunerilor medicale la radiații ionizante, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și familiei și al președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 285/79/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 și 446 bis din 25 iunie 2002, cu completările ulterioare.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

★

Prezentul ordin transpune prevederile art. 56 alin. (2) din Directiva 2013/59/Euratom a Consiliului din 5 decembrie 2013 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția împotriva pericolelor prezentate de expunerea la radiațiile ionizante și de abrogare a directivelor 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom și 2003/122/Euratom, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 13/1 din 17 ianuarie 2014.

Ministrul sănătății,
Ioana Mihăilă

București, 13 iulie 2021.
Nr. 1.245.

REGLEMENTĂRI SPECIFICE
privind stabilirea, revizuirea și utilizarea nivelurilor de referință în diagnostic
pentru expunerile medicale la radiații ionizante (DRL)

Art. 1. — Nivelurile de referință în diagnostic reprezintă seturi de valori ale mărimilor de doză în cazul examinărilor/procedurilor de radiologie de diagnostic și intervențională și respectiv valori ale activităților administrate în cazul medicamentelor radiofarmaceutice utilizate în cadrul procedurilor de medicină nucleară de diagnostic, stabilite pentru grupuri tipice de pacienți.

Art. 2. — Nivelurile de referință în diagnostic reprezintă instrumente operaționale care împreună cu rezultatele distribuției dozelor individuale estimate provenite din expunerea medicală sunt utilizate în optimizarea practicilor de radiologie de diagnostic, radiologie intervențională și medicină nucleară.

Art. 3. — Nivelurile de referință în diagnostic sunt aplicabile pentru procedurile standard din toate domeniile de radiologie de diagnostic, radiologie intervențională și medicină nucleară, ele fiind utile în mod special în cazul tipurilor de examinări/proceduri frecvente sau al tipurilor de examinări/proceduri cu doză mare, precum tomografia computerizată sau radiologia intervențională.

Art. 4. — Nivelurile de referință în diagnostic se bazează pe valorile mărimilor de doză raportate de către furnizorii de servicii de radiologie și imagistică medicală și medicină nucleară, în conformitate cu art. 12 din Normele privind înregistrarea, centralizarea și raportarea informațiilor privind expunerea medicală a populației la radiații ionizante, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.255/2016. Acestea sunt stabilite ca 75% din curbele de distribuție a valorilor mărimilor de doză în cazul radiologiei de diagnostic și radiologiei intervenționale, respectiv în cazul medicinei nucleare ca activitatea medicamentului radiofarmaceutic necesară pentru o bună imagine în timpul unei proceduri standard.

Art. 5. — Mărimile de doză pentru care sunt stabilite nivelurile de referință în diagnostic sunt mărimi măsurabile, respectiv:

a) produsul doză-arie DAP ($Gy \times cm^2$), pentru examinările de radiologie de diagnostic și procedurile de radiologie intervențională;

b) doza medie glandulară MGD (mGy), pentru examinările mamografice;

c) produsul doză-lungime scanată DLP (mGy x cm), pentru examinările de tomografie computerizată;

d) activitatea medicamentului radiofarmaceutic administrat (MBq), pentru procedurile de medicină nucleară de diagnostic.

Art. 6. — Nivelurile de referință în diagnostic stabilite pentru pacienții adulți, pentru cele mai frecvente tipuri de examinări/proceduri de radiologie de diagnostic și radiologie intervențională și medicină nucleară de diagnostic, sunt menționate în anexa nr. 2 la ordin, tabelele nr. 1—4.

Art. 7. — Nivelurile de referință în diagnostic sunt revizuite periodic, din trei în trei ani, de către Institutul Național de

Sănătate Publică prin LIR-CRSPB, pe baza datelor raportate de către furnizorii de servicii de radiologie de diagnostic și radiologie intervențională și medicină nucleară de diagnostic, în conformitate cu prevederile Normelor privind înregistrarea, centralizarea și raportarea informațiilor privind expunerea medicală a populației la radiații ionizante, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.255/2016, și ținând seama de nivelurile de referință europene de diagnostic recomandate, iar rezultatele obținute sunt publicate pe site-ul www.insp.gov.ro.

Art. 8. — (1) Nivelurile de referință în diagnostic nu se aplică expunerilor individuale, ci doar valorilor de doză mediate pentru grupuri de pacienți standard. Dacă nivelul de referință este depășit în cazul unei expuneri individuale nu înseamnă că examinarea este efectuată necorespunzător.

(2) Valorile medii ale mărimilor de doză stabilite trimestrial în cadrul fiecărei unități, conform prevederilor Ordinului ministrului sănătății nr. 1.255/2016, pentru fiecare tip de procedură efectuată, trebuie comparate cu nivelurile de referință în diagnostic stabilite pentru acele tipuri de proceduri imagistice.

(3) În cazul în care valorile medii de doză, pentru fiecare tip de procedură efectuată, stabilite trimestrial diferă semnificativ și în mod constant față de nivelurile de referință în diagnostic, este necesară revizuirea protocoloalelor clinice de examinare, verificarea echipamentelor radiologice sau de medicină nucleară și luarea unor măsuri corective, după caz. Un factor important în cazul medicinei nucleare care influențează activitatea administrată este calitatea calibrării dozei.

Art. 9. — (1) Nivelurile de referință în diagnostic trebuie corelate cu calitatea imaginilor radiologice.

(2) Situarea sub nivelul de referință în diagnostic nu înseamnă întotdeauna că se realizează o bună practică, deoarece imaginea radiologică poate avea o calitate necorespunzătoare. Asigurarea calității, incluzând controlul calității, trebuie să fie o preocupare permanentă, chiar dacă nivelul de referință nu este depășit.

(3) În cazul sistemelor radiologice digitale, nivelul calității imaginii selectat manual trebuie să fie justificat prin cerințele clinice specifice, altfel doza pacientului va crește fără justificare clinică.

Art. 10. — Nivelurile de referință în diagnostic nu trebuie utilizate ca limite de doză, în expunerea medicală neexistând noțiunea de „limită de doză”.

Art. 11. — Nivelurile de referință în diagnostic sunt instrumente importante pentru auditul clinic, pentru o evaluare retrospectivă și pentru recomandări în procesul de optimizare a sistemului de protecție radiologică.

ANEXA Nr. 2

Nivelurile de referință în diagnostic pentru pacienții adulți

Tabel 1. Niveluri de referință în diagnostic (DRL) pentru proceduri de radiologie de diagnostic și radiologie intervențională

Tip examinare/procedură radiologie	Niveluri de referință în diagnostic — DRL Produs doză — arie DAP ($Gy \times cm^2$)
Cap — radiografie AP	0.6
Cap — radiografie LAT	0.6
Torace — radiografie PA	0.4
Torace — radiografie LAT	1.0
Coloană cervicală — radiografie AP/LAT	0.5
Coloană toracală — radiografie AP	1.3
Coloană toracală — radiografie LAT	1.9

Tip examinare/procedură radiologie	Niveluri de referință în diagnostic — DRL Prodos doză — arie DAP (Gy x cm ²)
Coloană lombară — radiografie AP	2.0
Coloană lombară — radiografie LAT	3.0
Abdomen — radiografie	2.2
Pelvis — radiografie	2.2
Torace — fluoroscopie	0.9
Tract gastroduodenal — fluoroscopie	12
Explorare colon — fluoroscopie	15
Urografie (IVU)	7.0
Coronarografie	45
Angiografie cerebrală	50
Angiografie carotidiană	35
Angiografie abdominală (renală, mezenterică, aortografie)	40
Angiografie membre inferioare	25
Angiografie membre superioare	20
Implant stimulator cardiac	10
Angioplastie coronariană (PTCA)	50
Proceduri intervenționale urologice	10
Proceduri intervenționale ortopedice	8

Tabel 2. Niveluri de referință în diagnostic (DRL) pentru mamografie

Tip examinare — mamografie	Niveluri de referință în diagnostic — DRL Doză medie glandulară MGD (mGy)
Mamografie — CC bilateral	3.0
Mamografie — MLO bilateral	3.0
Tomosinteză bilateral	10.0

Tabel 3. Niveluri de referință în diagnostic (DRL) pentru proceduri de tomografie computerizată

Tip examinare — tomografie computerizată	Niveluri de referință în diagnostic — DRL Prodos doză-lungime scanată DLP (mGy x cm) per secvență de scanare
Cap	1000
Sinus	350
Torace	500
Abdomen	550
Pelvis	650
Abdomen — pelvis	770
Trunchi (torace — abdomen — pelvis)	930

Tabel 4. Niveluri de referință în diagnostic (DRL) pentru proceduri de medicină nucleară

Tip examinare — medicină nucleară	Niveluri de referință în diagnostic — DRL Activitate medicament radiofarmaceutic administrat (MBq)
Scintigrafie tiroidiană (radionuclid Tc-99m; medicament radiofarmaceutic Pertechnetat)	185
Scintigrafie osoasă (radionuclid Tc-99m; medicament radiofarmaceutic HDP)	740
Scintigrafie renală (radionuclid Tc-99m; medicament radiofarmaceutic DTPA)	400
Scintigrafie renală (radionuclid Tc-99m; medicament radiofarmaceutic DMSA)	140
Scintigrafie cardiovasculară (radionuclid Tc-99m; medicament radiofarmaceutic SESTAMIBI)	950
Scintigrafie paratiroidiană (radionuclid Tc-99m; medicament radiofarmaceutic SESTAMIBI)	550
Scintigrafie pulmonară — perfuzie (radionuclid Tc-99m; medicament radiofarmaceutic MAA)	222
PET CT (radionuclid F-18; medicament radiofarmaceutic FDG)	500

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN**pentru aprobarea Procedurii efectuării transferului, a documentelor necesare, a modului de desfășurare a evaluării și de încadrare a cadrelor militare și polițiștilor din cadrul altor instituții publice de apărare, ordine publică și securitate națională ale statului în sistemul administrației penitenciare**

În temeiul art. 14 alin. (3) din Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 13 alin. (1) lit. c), art. 14, art. 97 alin. (6) și ale art. 98 alin. (5) din Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura efectuării transferului, a documentelor necesare, a modului de desfășurare a evaluării și de încadrare a cadrelor militare și polițiștilor din cadrul altor instituții publice de apărare, ordine publică și securitate națională ale statului în sistemul administrației penitenciare, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului justiției nr. 2.330/C/2008 privind transferul

cadrelor militare și funcționarilor publici cu statut special din instituții publice de apărare, ordine publică și siguranță națională ale statului, precum și din Ministerul Justiției în sistemul administrației penitenciare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 685 din 7 octombrie 2008, se abrogă.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul justiției,
Stelian-Cristian Ion

București, 2 iulie 2021.
Nr. 3.718/C.

ANEXĂ

PROCEDURA**efectuării transferului, a documentelor necesare, a modului de desfășurare a evaluării și de încadrare a cadrelor militare și polițiștilor din cadrul altor instituții publice de apărare, ordine publică și securitate națională ale statului în sistemul administrației penitenciare****CAPITOLUL I
Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Cadrele militare și polițiștii din cadrul altor instituții de apărare, ordine publică și securitate națională ale statului pot fi încadrați ca polițiști de penitenciare, conform art. 13 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Lege*, dacă îndeplinesc cumulativ condițiile generale de dobândire a calității de polițist de penitenciare prevăzute la art. 11, condițiile obligatorii cumulative în raport cu funcția pentru care se solicită transferul, condițiile de la art. 14 alin. (1) și condițiile de la art. 97 alin. (6) și art. 98 alin. (5) din Lege.

(2) Condițiile obligatorii cumulative în raport cu funcția pentru care se solicită transferul sunt cele prevăzute la art. 97 alin. (4) lit. a), b) și d)—f) și alin. (5) lit. a), c)—e) și art. 98. alin. (2) lit. b)—e) din Lege.

Art. 2. — (1) Transferul cadrelor militare și polițiștilor din cadrul altor instituții publice de apărare, ordine publică și

securitate națională ale statului se face pe posturi vacante de polițist de penitenciare, pe funcții din aceeași categorie, respectiv categoria ofițerilor de poliție penitenciară sau categoria agenților de poliție penitenciară, și de același fel, respectiv funcții de conducere sau funcții de execuție.

(2) Transferul pe funcții de conducere se poate realiza până la nivelul de șef serviciu sau echivalent, în conformitate cu art. 97 alin. (6) din Lege.

(3) Transferul pe funcții de execuție se poate realiza în conformitate cu art. 98 alin. (5) din Lege.

(4) Transferul persoanelor care ocupă funcții de conducere se poate realiza pe funcții de conducere de nivel minim, conform domeniului de activitate, sau pe funcții de execuție.

Art. 3. — (1) Procedura de transfer al cadrelor militare și polițiștilor din cadrul altor instituții de apărare, ordine publică și securitate națională ale statului se desfășoară în perioadele stabilite prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) La nivelul fiecărei unități se analizează, în cadrul consiliului de conducere, situația tuturor posturilor vacante,

conform art. 97 alin. (6) și art. 98 alin. (5) din Lege. În funcție de oportunitatea și posibilitățile efective de ocupare a acestora, directorul unității sau, după caz, directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor aprobă lista posturilor vacante destinate ocupării prin transfer. Datele privind posturile vacante destinate ocupării prin transfer se centralizează prin grija Administrației Naționale a Penitenciarelor, care le aduce la cunoștința unităților poliției penitenciare.

(3) Posturile vacante pentru care s-a dispus demararea procedurii de transfer nu mai pot fi supuse simultan unei alte modalități de încadrare.

(4) Verificarea îndeplinirii condițiilor obligatorii cumulative se realizează prin raportare la data-limită de depunere a cererilor de transfer.

(5) Anunțul privind sesiunea de transfer se afișează pe pagina de internet a Administrației Naționale a Penitenciarelor și la sediul unităților penitenciare care au posturi aprobate pentru transfer, cu cel puțin 30 de zile calendaristice înainte de data fixată pentru susținerea primei probe de evaluare.

(6) Modificările intervenite din motive obiective se vor afișa în timp util.

Art. 4. — (1) Cererile de transfer se depun la unitatea care scoate postul pentru ocupare prin transfer, în termen de 15 zile lucrătoare de la data publicării anunțului. Cererile vor fi însoțite de următoarele documente justificative:

- a) copia actului de identitate;
- b) copia certificatului de căsătorie, după caz;
- c) copia livretului militar, după caz;
- d) copia oricărui tip de document care atestă îndeplinirea condițiilor de studii și vechime prevăzute de lege;
- e) copia fișei postului ocupat de solicitant în instituția în care își desfășoară activitatea;
- f) orice tip de document din care să rezulte:
 - (i) calificativele din ultimii 2 ani cu ocazia evaluărilor anuale ale performanțelor activității profesionale a solicitantului;
 - (ii) faptul că solicitantul nu este sub efectul unei sancțiuni disciplinare;
 - (iii) după caz, faptul că solicitantul nu este pus la dispoziție sau faptul că solicitantul este pus la dispoziție din motive neimputabile;
 - (iv) nivelul de acces la informații clasificate;
 - (v) vechimea în specialitatea postului pentru care se solicită transferul, precum și vechimea în sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională;
- g) declarații pe propria răspundere din care să rezulte:
 - (i) faptul că solicitantul nu are antecedente penale sau nu este în curs de urmărire penală ori de judecată pentru săvârșirea de infracțiuni;
 - (ii) faptul că solicitantului nu i-au încetat raporturile de serviciu dintr-o funcție publică din motive disciplinare în ultimii 5 ani;
 - (iii) faptul că solicitantul nu a fost agent sau colaborator al organelor de securitate și nici al vreunui serviciu de informații;
- h) acordul solicitantului cu privire la:
 - (i) prelucrarea datelor cu caracter personal;
 - (ii) efectuarea de verificări specifice, cunoscând că, în situația în care vor rezulta incompatibilități, determinate de neîndeplinirea cumulativă a condițiilor de selecționare, solicitantul nu va fi încadrat;
 - (iii) posibilitatea efectuării de înregistrări audiovideo ale modalității de evaluare a cunoștințelor profesionale;
 - (iv) plata taxelor în vederea susținerii evaluărilor specifice;
 - (v) faptul că numirea în funcție este condiționată de obținerea unei autorizații pentru lucrul cu informații clasificate, după caz.

(2) La depunerea cererii de transfer și a documentelor justificative, copiile de pe actele prevăzute la alin. (1) se prezintă însoțite de documentele originale și se certifică pentru conformitate cu originalul de către structura de resurse umane.

(3) Procedura de evaluare se declanșează doar în situația existenței avizului pozitiv de principiu acordat de structura/ministerul unde este încadrat solicitantul, ținând cont de reglementările specifice acestor instituții, obținut până la susținerea primei probe de evaluare.

Art. 5. — (1) În termen de 3 zile lucrătoare de la expirarea termenului prevăzut la art. 4 alin. (1), structura de resurse umane a unității la care a fost înregistrată cererea verifică documentația depusă și îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege de către solicitant pentru ocuparea postului, cu excepția condițiilor „apt” psihologic și „apt” medical, precum și a comportamentului corespunzător principiilor care guvernează profesia de polițist de penitenciare. Rezultatul verificării se afișează pe site-ul Administrației Naționale a Penitenciarelor și la sediul unităților implicate.

(2) În cazul neîndeplinirii condițiilor de ocupare a postului sau nedepunerii, în termenul stabilit, a cererii de transfer și a documentelor care atestă îndeplinirea condițiilor de ocupare a postului, cererea de transfer se respinge. Respingerea cererii se face de directorul unității unde se solicită transferul, la propunerea motivată a structurii de resurse umane.

(3) Respingerea motivată a solicitării de transfer se comunică solicitantului; cererile respinse conform alin. (2) se clasează la structura de resurse umane.

(4) Solicitanții care îndeplinesc condițiile de ocupare a postului prevăzute la alin. (1) sunt planificați în vederea susținerii testării psihologice, conform programărilor stabilite de structura de specialitate din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(5) Testarea psihologică se susține prin Serviciul psihologia personalului din Administrația Națională a Penitenciarelor, conform criteriilor stabilite în Regulamentul privind activitățile de psihologia personalului în sistemul administrației penitenciare, aprobat prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(6) Comunicarea programărilor și a rezultatelor la testarea psihologică se face de către structura de resurse umane din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor prin afișare pe site-ul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(7) Rezultatele la testarea psihologică nu pot fi contestate.

(8) În termen de 5 zile lucrătoare de la data afișării rezultatelor finale la testarea psihologică, candidații declarăți „apt” depun la structura de resurse umane din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor adevărul medicală, eliberată de medicul de medicina muncii, din care să rezulte aptitudinea din punct de vedere medical de ocupare a funcției pentru care candidează.

(9) Structura de resurse umane din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor introduce avizul psihologic și adevărul medicală în dosarul de concurs al candidatului.

(10) În termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la expirarea termenului prevăzut la alin. (8) ori de la depunerea documentelor solicitate, structura de resurse umane din cadrul unității care are posturi aprobate pentru transfer verifică dosarele candidaților înscriși din punctul de vedere al îndeplinirii condițiilor „apt” psihologic și „apt” medical, precum și comportamentul corespunzător principiilor care guvernează profesia de polițist de penitenciare, potrivit procedurii și criteriilor de apreciere a comportamentului aprobate prin ordin al ministrului justiției, și întocmește un proces-verbal cu solicitanții declarați „admis”/„respins”, cu menționarea motivului respingerii. Rezultatul verificării se afișează pe site-ul Administrației Naționale a Penitenciarelor și nu poate fi contestat.

CAPITOLUL II

Derularea procedurii de transfer al cadrelor militare și polițiștilor din cadrul altor instituții publice de apărare, ordine publică și securitate națională ale statului în sistemul administrației penitenciare

Art. 6. — (1) În cazul solicitanților care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 5 alin. (10) și pentru care s-au primit avizele pozitive de principiu ale structurii/ministerului din care fac parte, sunt necesare susținerea și promovarea uneia sau, după caz, a mai multor probe, cu relevanță directă în ceea ce privește specificul funcției pe care se solicită transferul, după cum urmează:

- a) probă sportivă;
- b) probă practică;
- c) interviu profesional, cu caracter obligatoriu în toate cazurile.

(2) Probele se susțin în ordinea prevăzută la alin. (1) și au caracter eliminatoriu.

(3) Probele prevăzute la alin. (1) se susțin în fața unei comisii formate din directorul unității unde se solicită transferul sau persoana desemnată de acesta, în calitate de președinte, precum și din șeful sectorului de activitate unde se solicită transferul și șeful/coordonatorul structurii de resurse umane sau un polițist de penitenciare din cadrul acestei structuri, în calitate de membri.

(4) Pentru funcțiile pentru care nu se poate constitui comisie la nivelul unității, comisia și locul de desfășurare a probei sportive, probei practice și a interviului profesional se stabilesc prin grija structurii de resurse umane din Administrația Națională a Penitenciarelor, cu respectarea regulilor menționate la alin. (3), dintre polițiștii de penitenciare din orice unitate din poliția penitenciară.

(5) Proba sportivă, proba practică și interviul profesional se evaluează cu calificativul „admis”/„respins” și împotriva lor nu poate fi formulată contestație. Rezultatele fiecărei probe se consemnează într-un proces-verbal care se înaintează structurii de resurse umane.

(6) Organizarea, desfășurarea și evaluarea probei sportive și a probei practice se realizează potrivit normelor și baremelor specifice acestor probe, aprobate prin decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor prevăzută la art. 98⁵ alin. (3) din Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 21 alin. (1) din anexa nr. 1 la Ordinul ministrului Justiției nr. 3.065/C/2020 pentru aprobarea Regulamentului privind modul de organizare și desfășurare a concursurilor/examenelor de ocupare a posturilor vacante de polițist de penitenciare și a Procedurii privind desfășurarea verificărilor specifice și criteriile de apreciere a comportamentului corespunzător principiilor care guvernează profesia de polițist de penitenciare.

(7) Organizarea, desfășurarea și evaluarea interviului profesional se realizează conform metodologiei prevăzute la art. 4 alin. (4) din Metodologia privind condițiile în care polițiștii de penitenciare definitivi din sistemul administrației penitenciare pot fi mutați în alte unități ale sistemului administrației

penitenciare, aprobată prin Ordinul ministrului Justiției nr. 1.551/C/2020.

(8) În cadrul interviului comisia verifică însușirea de către solicitant a cunoștințelor minime dobândite, care să fie în concordanță cu activitățile care urmează a fi desfășurate de solicitantul transferului, în urma parcurgerii tematicii și bibliografiei specifice funcției vizate, stabilite de către comisie conform metodologiei prevăzute la alin. (7).

Art. 7. — În cazul în care există mai multe cereri de transfer pentru aceeași funcție sau pentru același tip de funcții dintr-un sector de activitate și care îndeplinesc toate condițiile de ocupare stabilite pentru respectivele funcții, inclusiv promovarea probelor eliminatorii, departajarea cererilor în cauză se realizează de comisia prevăzută la art. 6 alin. (3) sau, după caz, de comisia prevăzută la art. 6 alin. (4), declarând „admis” solicitantul a cărui vechime în specialitatea postului este mai mare. În cazul în care egalitatea se menține, este declarat „admis” candidatul a cărui vechime în sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională este mai mare.

Art. 8. — (1) În situația candidatului declarat admis în urma evaluării prevăzute la art. 6, structura de resurse umane a unității în care a fost înregistrată cererea de transfer completează dosarul de transfer și formulează directorului unității propunere motivată în vederea inițierii demersurilor pentru realizarea transferului.

(2) Directorul unității unde s-a înregistrat cererea de transfer transmite Administrației Naționale a Penitenciarelor acordul unității sale, precum și avizul prevăzut la art. 4 alin. (3), în vederea inițierii demersurilor necesare către structura/ministerul în cauză.

(3) Administrația Națională a Penitenciarelor verifică documentația transmisă din punctul de vedere al respectării procedurii și solicită transferul structurii/ministerului de resort.

(4) Obținerea acordului pentru transfer din partea instituției de la care se transferă solicitantul se supune reglementărilor proprii structurii/ministerului în care este încadrat acesta.

(5) În situația aprobării transferului de către structura/ministerul de resort, numirea în funcție se realizează de către structura de resurse umane din cadrul unității unde s-a aprobat ocuparea postului vacant prin transfer.

Art. 9. — (1) Încadrarea și numirea ca polițist de penitenciare se realizează conform competențelor de gestiune a resurselor umane stabilite la art. 20 din Lege.

(2) Încadrarea și numirea ca polițist de penitenciare în funcții corespunzătoare ofițerilor de poliție penitenciară se realizează în condițiile stabilite la art. 21 din Lege.

(3) Numirea într-o funcție care necesită acces pentru un anumit nivel de clasificare a informațiilor se va realiza doar după obținerea autorizației de acces la informații clasificate.

Art. 10. — Dispozițiile prezentei proceduri se aplică în mod corespunzător și în cazul transferului cadrelor militare și polițiștilor din cadrul altor instituții de apărare, ordine publică și securitate națională ale statului în cadrul Ministerului Justiției.

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

LISTA

partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți pentru care a fost depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 47 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu ocazia alegerilor locale parțiale din data de 27 iunie 2021

Nr. crt.	Numele competitorului electoral	Tipul competitorului
1	PARTIDUL PRO ROMÂNIA — FILIALA DOLJ	partid politic
2	PARTIDUL UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA — FILIALA BACĂU	partid politic
3	PARTIDUL NAȚIONAL LIBERAL	partid politic
4	PARTIDUL UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA — FILIALA ALBA	partid politic
5	PARTIDUL MIȘCAREA POPULARĂ — ORGANIZAȚIA ALBA	partid politic
6	PARTIDUL MIȘCAREA POPULARĂ	partid politic
7	PARTIDUL NAȚIONAL LIBERAL — FILIALA BACĂU	partid politic
8	PARTIDUL MIȘCAREA POPULARĂ — ORGANIZAȚIA DÂMBOVIȚA	partid politic
9	PARTIDUL MIȘCAREA POPULARĂ — ORGANIZAȚIA SUCEAVA	partid politic
10	ALIANȚA ELECTORALĂ „ÎMPREUNĂ PENTRU BRAGADIRU”	alianță electorală

București, 13 iulie 2021.

Nr. 14.278.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
 e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

